

Yüreğime Volkanların Batıyor Gel

— GöktürkGülay · 06 Ocak 2015

Dağ çiçeklerim ateşde açıyor
sana gelmem için
parvane dağlarım
ayaklarımı yakıyor gel

Ceylan dağlara salındı
bülbulü fiğan aldı
gülün şahmaran oldu
güneş yüzlü dilber
bir sana yar olmadı gel

Ey bülbulüm
sanmaki yaşıyorum
yaşatan diriliğine muhtacım
ateş çiçeğin şavkına patlamadan
konarmısın gülüne gel

pınar başına gönül verdi
mavi kırmızı yeşillendi
erine kınalanmış ceylanım
suyum kadınım der içermisin gel

Zamanı saldım zamana
zaman içinde zamana
zaman zamanına zaman
ama o beklenen zaman ne zaman

akreb sokması kısılacında işliyor
alın yazısı yüreğime çetele hesabı
saat dursa dahi
zaman hazinemdir dermisin gel

hey yar

paslı zincirlerin kızıl renginde

engin deli pembe izler bırakıyor

göz bebeklerim bir bebek sesine
kirpiklerim bir kirpit çöpü ateşine
sararmadan yanar

karşı dağlardan duyulan
ateş dumanımın
küllüğünü görmez misin gel

korkma
günahım hiç olmadı ki
günahlarda olayım
hadi halkalan yak söndür ateşini

korkma
bugünün yarınları
yarının bugünleri günahkar

dönüşü olmayan kırklı yaşım
beden gölgesine güneşleniyor

varsam ölürüm
varmasam ölürüm akışına
kalmayan sabrım
mecalime direniyor
sessiz ıssız yüksek dağlara
kandiller yakıyor

ey ! gecenin süzmezi isli hazinem
ey ! gecenin bereketi ruhumun kızıl eşi
ey ! uzak dağı yakan güneşin şahlanan aşkı

kalp mi ! kalp dir
kırılısada titreyen kuş kanadım
çırpınan yüreğime volkanların batıyor gel

Gülay GÖKTÜRK